

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est facultas op[er]ationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De miserāda dispositōe Fo. V.

pertacēt. Figura Gen. ix. Noe dormītēs non sensit se nudatū neq; ceperit. Apocal. iij. Nescis qā miser es et miserabilis; pau per et cecus et nudus. Bern. Paupertas p niofa est meritorum penuria. Item nō vident statu*s*ū pīculositatem. Figura Ione j. Jonas sōpore deplorans qīlitate tps et qītate pīculi nō aduerterit: cū tu totū pīculū veniret p̄cer ipm. Sic dormītēs in peccato tps suum amittere; nec sue dānatiois pīculum aduerterit. Ps. Nelcierūt neq; intellexerūt; in tenebris ambulat. Est ḡ petōr dormiens imo cecus q̄ neq; videt supra se terriblē dei maiestatē; neq; videt seipsum neq; miserā statu*s*ū. Inqntū aut̄ petōr n̄ vider statu*s*ū sui vilitate lūmis est cecos q̄ pīlūtū cedat q̄ non videt se inqnatū cu*n* multū sit deturpat. Ps. Lōp̄bēderūt me iniqrates mee et nō potui te viderem. Et sicut cecos sepe cadit et offendit: sic peccator. Tob. xi. Lepit pater cecus currere offendens pedib;. Inqntū aut̄ ip̄e petōr n̄ vider suā pauprātē imo sibyptā et volūtaria pauprāt; sue/similis est hoi h. tro cato aḡ iudiciu*s* q̄ bonos et fideles testes q̄ testimonio causa*s*ū suā defendere posset: in medio vie sue interfici: et illos q̄ caḡ tra ip̄m testimonio daturi sunt secum adducit et nutrit. Por̄ em bona opa sua int̄ermit ḡ petōr et mala secum portat. Ope ra em bona testimoniu*s* q̄ libent p homine et mala h̄ ip̄m. Jo. x. Q̄ opa q̄ ego facio ip̄a testimoniū q̄ libent de me. Inqntū aut̄ petōr n̄ vider statu*s*ū sui pīculositatem similis est homi q̄ velat̄ oculis ducit ad patibulum: qd̄ n̄ vider neq; considerat. Lib. vi. Ge nobis quia peccauim^o: ideo obediēti sunt oculi nostri. Inqntū aut̄ non videt supra se terrible dei maiestatē et sue iusticie severitatē/nec in seipo misera bili sui vanitate: similis est homi debilitati et infirmitati nullaten^o effugere valenti q̄ habet gladiū acutissimū vibratū super eam suū quē n̄ vider neq; curat. Ps. Ni si couersi fuerit gladiū suū vibrabit: arcu suū terendit et parauit illum. Sap. q. Erce cauit eos malitia eorū. Audi igif o petōr somnolēte in petis dormītē s: Audi Paulū dicente Ephef. v. Surge qui dormīs et exurge a mortuis et illuminā nabit te christ^o. Surge itaq; ne differas amplius: quia

hora est iam nos besognino surgere.
Secundo peccatuz aufert
facultatē opatiōis. Dormītēs q̄ppē nec pēdem nec manū mouet: nihil opa: nihil lucrat. Sic dormītēs in peris nihil merito*s*ū um opa. Pet̄m em reddit̄ hoīam inutilez et infructuosum^o simile mari mortuo qd̄ nihil generat primens ad vitam. Esa. lix. Q̄ opa eo*s* opa inutilia. Et de viro maledicto dī. Iher. xvij. Erit q̄i mirice in deserto aqua sine fructu et sine virilitate. Q̄ qīn utilis est statu*s*ū peti. Ad nihil em̄ valer n̄ si ad mortē eternā. Ro. vij. Stipēdia peti mors. Q̄ aut̄ existens in petis nihil possit facere fructuosu*s* seu meritorū: probat q̄a charitas et grata sūt principiū et radix mei rendi. Ideo dī. Paul^o. j. Lox. xij. Si linguis hoīm leq̄ et angelop̄ et c. charitatem aut̄ non habeam: nihil mihi p̄dest. s. ad salutem. Pet̄m aut̄ mortale excludit gratiā et charitatem. j. Lox. vi. Que cōuentū suū sticte cum iniqratē. Item meritū dī opus virtuosum acceptratū a deo ad vitam eternā. Nihil q̄ est meritorū nisi placēs dō. sed non potest homis opatio esse placēns deo nisi ip̄e hō deo placeat. Ideo dī. Gen. iij. Resperit dñs ad Abel et munera eius. Primo qd̄dem ad Abel et deinde ad mūerā eius. q̄ vicez n̄ sunt oblationes aut munera aut opa p̄sonae alii*s* acceptabilia do n̄ nisi ipsa p̄sona prius sit accepta. sed p̄sona existens in peccato mortali non potest esse placens deo. Sap. xij. Q̄ dio est p̄eo in pīpius et impieras eius. ergo neq; eius ope ratio potest. Se deo placens: et p̄ cōseqnā neq; meritoria. Item existens in peccato mortali dignus est pena eterna. iuxta illō Athanassij. Qui hō malā egerit ibunt in ignem eternum. Eccl. j. Qui non obedierint euangelio dñi nři iesi chri pēna dabant interitū eternas. Opus agremeritorū reddit̄ hoīem dignum vita et na gloriosa. s. gitur et c.
Prima ratio dici potest rō exclusionis. q̄ vicez peccatū excludit radicem meriti.
Secunda dici potest ratio indignationis. quia vicez hoīo per peccatū incurrit indig^o
Tertia dici potest rō ignationem del. tio obligationis. quia videlicet p̄ pet̄m obligat homo ad penam eternam.

A. B.